

Komentáře Epoch Times k čínské komunistické straně – část 4.

Čínská komunistická strana se staví proti přírodě

The Epoch Times

14. prosince 2004

Předmluva

Číňané věnují velkou pozornost „Tao“, známému také jako „Cesta“. V dávných dobách by byl krutý císař nazýván „hloupým vládcem, který postrádá Tao“. Jakékoliv chování, které se neřídí standardem „Tao nebo ctnosti“, bylo nazýváno „Nenásledování Cesty“. I vzpírající se farmáři měli transparenty, které hlásaly „dosáhnout Cesty (Tao) ve prospěch Nebes“. Lao'c řekl: „Existuje něco tajemného a veškerého, co existovalo již před Nebem a Zemí. Tiché, bezformé, úplné a nikdy se nemění. Žijící naprosto všude v dokonalosti, je matkou všech věcí. Neznám toho jméno; nazývám to „Cesta“. Tohle napovídá, že svět byl stvořen z „Tao“.

Ale v posledních sto letech náhlá invaze komunistického přízraku vytvořila nátlak proti přírodě a lidskosti, čímž způsobila neuvěřitelnou bolest a agónii, která posunula lidskou civilizaci na pokraj zničení. Její násilí, které se odklání od Tao, je proti světu a je mimořádně zlou silou proti přírodě.

„Člověk je odrazem Země a Země je odrazem Nebes. Nebesa jsou odrazem Cesty a Cesta je odrazem své vlastní přirozenosti.“ (2) V dávné Číně lidé věřili v soulad, harmonii a soužití s přírodou. Lidstvo splývá s přírodou a závisí na ní. Tao vesmíru se nemění. Vesmír funguje v souladu s Tao, podle řádných způsobů. Země následuje změny v přírodě, takže má čtyři roční období. Následováním uspořádání vesmíru a Země se lidstvo bude těšit z harmonického života vděčnosti a požehnaní. Z tohoto důvodu si Číňané váží „správného načasování, příznivé polohy a souladu s lidmi“. (3) Pro ně vše – astronomie, geografie, kalendářní systém, medicína, literatura a dokonce společenské uspořádání – následuje tohle pojetí.

Ale to, co komunistická strana prosazuje, je, že „člověk absolutně vyhraje válku proti přírodě“, a „filozofie o třídních bojích jsou jádrem této války.“ Vzdorují přirozenosti Nebes a Země. Mao Ce-tung řekl: „Vychutnejte si boj proti Nebesům, jak to jen jde, užijte si boje proti Zemi, jak je to jen možné a užijte si boj proti lidskosti, jak je to jen možné.“ Komunistická strana si asi tyto boje vychutnává, ale lidé těmito konflikty strašlivě trpí.

I. Bojovat proti lidem, odstranit lidskost

Převrácení dobrého a zlého ničí lidskost

Lidská bytost by měla v první řadě žít v souladu s přírodou a pak v souladu se společností. „Člověk při narození je přirozeně dobrý“ (4) a „Soucit je přirozenost všech lidí“ (3) jsou některá z mnoha vodítek, které si lidé při narození s sebou přinášejí, jsou to vodítka, která jim umožňují rozeznat dobré od zlého. ČKS naopak věří, že lidské bytosti jsou jako zvířata, nebo dokonce stroje. Buržoazie a proletariát jsou jen fyzické síly.

Marx řekl: „Fyzické síly mohou být svrženy pouze fyzickými silami.“ Věřil, že celá lidská historie je pouze nepřetržitý vývoj lidské povahy a že lidská přirozenost je vlastně naučená přirozenost. Věřil, že nic není vrozené a že vše je výsledkem prostředí. Marx si myslel, že lidstvo je ve všech

případech „společenský člověk“, a nesouhlasil s pojetím „přírodního člověka“, které předkládal Feuerbach.

Marx řekl: „Teorie se také stává fyzickou silou v momentě, kdy ovládne masy lidí.“ (5) Lenin věřil, že marxismus nemůže přirozeně vzniknout uprostřed proletariátu, ale musí být vštěpen zvenku. Lenin dělal, co mohl, ale stále nemohl přimět dělníky, aby vyměnili ekonomické boje za politický boj, který přímo mířil na převzetí moci. Takže vložil svoji naději do „Teorie podmíněného reflexu“, vydanou držitelem Nobelovy ceny Ivanem Petrovičem Pavlovem. Lenin prohlásil, že tato teorie „hraje důležitou roli pro proletariát na celém světě“. Trockij (6) dokonce marně doufal, že podmíněný reflex by nejen psychologicky změnil člověka, ale také by jej změnil fyzicky – stejným způsobem jako psa, který začne slítnat, když uslyší odbíjení zvonu k obědu. Očekával, že se vojáci, když uslyší vytřely, změní, že budou jednat více hrdinsky a obětují svůj život komunistické straně.

Od pradávných dob lidé věřili, že odměna přichází po velkém úsilí. Za tvrdou práci je člověk odměněn bohatým životem. Lidé opovrhovali leností a věřili, že sklízení zisků bez odvedené práce je nemorální. Komunismus se rozšířil po celé Číně jako mor a na výzvu ČKS si sdružené gangy a nezaměstnaní rozdělili půdu, rozkrádali soukromé majetky a tyranizovali lidi. Tohle se odehrávalo veřejně a pod štítem zákona.

Každý ví, že je dobré respektovat své rodiče a starat se o děti; je špatné, pokud není brán ohled na starší a učitele. Starobylé Konfuciovo učení mělo dvě části: *Xiao Xue* (Základní nauka) a *Da Xue* (Pokročilá nauka). Učení *Xiao Xue* člověk získával před 15. rokem života a zaměřovalo se především na kulturu, obecné zdraví, společenské chování a řeč. Učení *Da Xue* zdůrazňovalo sebeovládání a nabytí vědomostí. Během kampaní ČKS byla učení Lin Biaoa (7) a Konfucia kritizována a strana vymazala veškerá učení vysokých morálních úrovní ze studií, které nabízela mladším generacím.

Starobylé rčení říká: „Je jeden den mým učitelem, a já bych jej měl respektovat jako svého otce po zbytek svého života.“

5. srpna 1966, Bian Zhongyun, učitelka na pekingské universitní dívčí střední škole byla studentkami donucena projít ulicí s potupnou čepicí na hlavě, šaty měla umazané černým inkoustem a musela tlouci na popelnici. Na krk si musela pověsit tabuli, a když ji donutili pokleknout, polili ji vařící vodou a ubili k smrti dřevěnou holí s hřebíky.

Ředitelka pekingské universitní střední školy byla studenty donucena klepat na rozbité umyvadlo a křičet: „Jsem špinavý živel.“ Aby ji ponížili, ostříhali jí vlasy a do její hlavy bili tak silně, že se jí z ní řinula krev, jak se plazila po zemi.

Každý si myslí, že je dobré být čistý a být špinavý je špatné. Ale ČKS propaguje „budte od bláta od hlavy až k patě a dělejte těžkou práci, která vám udělá mozoly po celých rukách.“ Strana si myslí, že je dobré, když jsou vaše „ruce černé a chodidla ulepená od kravského hnoje“. Myslí si, že takoví lidé mají nejlepší morální standard, že by měli chodit na universitu, stát se členy strany, být povýšeni a nakonec by se měli stát čistě komunistickými nástupci ČKS.

Lidstvo udělalo krok doředu, protože nashromáždilo vědomosti, ale podle ČKS bylo získání vědomostí považováno za špatné. Intelektuálové byli považováni za smradlavou devátou kategorii – na stupnici od jedné do devíti. Intelektuálové se museli učit od negramotných a museli být převychováni chudými farmáři před tím, než mohli začít nový život. Aby se dalo pokračovat v převýchově intelektuálů, přednášející z Univerzity Tsinghua byli vyhoštěni na ostrov Carp v Nanchangu, provincii Jiangxi. V této oblasti se velmi rozšířila schistosomiáza(8), a dokonce musel být z této oblasti přestěhován místní pracovní tábor. Přednášející byli infikováni, hned jak se dotkli vody v řece, a rozvinula se u nich cirhóza, čímž ztratili schopnost pracovat a žít.

Na podnět bývalého čínského předsedy vlády Zhou Enlaie, Kambodžská komunistická strana (Khmer Rouge) vedla pronásledování intelektuálů až k hranici svých možností. Všichni věřili, že kdo má nezávislé myšlení, musí být napraven jak duševně, tak fyzicky. Od roku 1975 do 1978 byla jedna čtvrtina kambodžské populace zabita. Někteří lidé byli zabiti pouze proto, že na jejich tvářích byly známky toho, že nosili brýle.

Po vítězství komunismu v Kambodži v roce 1975 začal Pol Pot zakládat socialismus – „nebe v lidské společnosti“ - který propagoval společnost bez tříd, bez městských a venkovských rozdílů, bez žádné měny a komerčních obchodů. Nakonec byla rozbita struktura rodiny a vznikly mužské a ženské pracovní týmy. Všichni byli nuceni pracovat a jíst pohromadě a nosit ty stejné černé, revolucionářské nebo vojenské uniformy. Manželé se směli setkat jen jednou týdně, a to pouze se schválením.

Komunistická strana prohlašuje, že ničeho, co se vztahuje k Nebi a Zemi, se nebojí. Marně doufala, že přemění Nebe a Zemi, a naprosto opovrhovala spravedlivými elementy a silami uvnitř vesmíru. Mao Ce-tung, když studoval v Hunanu, napsal:

„V historii prošly všechny národy velkými revolucemi. Umytí starých věcí a obarvení je novými barvami přineslo velké změny života a smrti. Je to stejné se zničením vesmíru. Zničení vesmíru není určitě poslední zničení, a zničení zde bude znamenat zrození na druhé straně. Všichni očekáváme zničení vesmíru, protože zničením starého vesmíru dostaneme nový vesmír. A není tento lepší než ten starý vesmír?!“

Náklonost je přirozená emoce manželů, dětí, rodičů a přátel. Vývoj těchto vztahů je v lidské společnosti normální. Díky nepřetržitým politickým kampaním ČKS změnila lidi na vlky, nebo spíše na zvířata, která jsou daleko krutější a zuřivější. Existuje starobylé rčení: „Tygři nikdy nejedí svá mláďata, ačkoliv jsou krutá a divoká zvířata.“ Ale pod vládou ČKS se vyzrazování tajemství rodičů a dětí nebo manžela či manželky stalo velmi běžným jevem, stejně jako úplné vzdání se rodinných vztahů.

Na základní škole v Pekingu v polovině 60. let, jedna učitelka nechtěně dala dohromady slova „socialismus“ a „selhání“ v kvízu, který připravovala pro své studenty. Studenti upozornili na její čin úředníky ČKS, což nakonec způsobilo, že byla kritizována a dostala výpověď. Studenti ji každý den na veřejných setkáních pleskali přes obličej. Její dcera se zřekla jejich vztahu. Kdykoliv se něco přihodilo, dcera odhalila máminy „nové třídní potyčky“ během třídních setkání. V tomto neštěstí, trvajícím několik následujících let, bylo učitelčinou jedinou prací uklízení školy a záchodů den co den.

Lidé, kteří zažili kulturní revoluci, by neměli nikdy zapomenout na Zhang Zhixin, která byla poslána do vězení, protože řekla pravdu a kritizovala Maa kvůli jeho selhání ve Velkém Skoku Vpřed. Vězeňská policie ji často svlékala šaty, spotávala jí ruce za zády a vhazovala ji do mužské cely, kde ji vězni hromadně znásilňovali, až zešílela. Vězení mělo obavy, že by křičela nějaké slogany při popravě, a tak jí přitlačili hlavu na cihlu a uřízli jí jazyk bez jakéhokoliv umrtvení.

Také v posledních letech ČKS použila stejné prostředky na podněcování nenávisti a násilí při pronásledování Falun Gongu.

Komunistická strana potlačuje ctnostnou lidskou povahu a podněcuje, mlčky přihlíží a využívá zlé lidské stránky, aby posílila svoji vládu. V jedné kampani za druhou jsou lidé se svědomím kvůli strachu z možného násilí nuceni mlčet. Komunistický systém úplně ničí universální morální standardy a úplně převrací pojetí dobrého a zlého a česti a hanby, které lidstvo udržovalo po tisíce roků.

Zlo, které překračuje princip vzájemného vytváření a vzájemného potlačování

Lao'c řekl:

„Celý svět ví, co je krásné, díky tomu, že existuje zkaženost; ví, co je laskavost, díky tomu, že existuje nevládnost. To je důvod, proč mít a nemít se navzájem vytvářejí, obtížnost a jednoduchost k sobě navzájem směřují, proč se dlouhé a krátké v sobě odráží, vysoké a nízké k sobě kloní, hlas a zvuk se navzájem harmonizují a vpředu a vzadu se navzájem doplňují.“

Jednoduše řečeno, princip vzájemného vytváření a vzájemného potlačování v lidském světě existuje. Nejen lidé jsou rozděleni na dobré a zlé, ale dobro a zlo také existuje v každém jednotlivém člověku.

Dao Zhi, idol banditů ve starověké Číně, řekl svým následovníkům: „Bandité by měli následovat „Cestu“ také.“ Pokračoval dále a rozebíral to, že být banditou by mělo také znamenat být „čestný, odvážný, spravedlivý, moudrý a dobrotivý“. To znamená, že ani bandita nemůže svévolně řídit. Také on musí následovat určitá pravidla.

Při zpětném pohledu na historii ČKS můžeme říct, že je plná intrik, zrad a že tam není nikdo, kdo by z dobré vůle dodržoval nějaká pravidla nebo příkázání. Např. co bandité uznávají nejvíce, je to, co je „spravedlivé“. Dokonce i místnost, kde si rozdělují lup, nazývají „Síň Spravedlnosti pro Rozdělování Kořisti“. Ale soudruzi uvnitř ČKS, kdykoliv se objeví krize, začnou obviňovat a odhalovat věci jeden na druhého, a dokonce na sebe vzájemně vytvářet falešná obvinění.

Vezměme si například Generála Peng Dehuai (9). Mao Ce-tung, který dříve farmařil, samozřejmě věděl, že je nemožné vyprodukovat 130 tisíc *jin* (10) zrní na *mu* (11) a že to, co Peng řekl, byla všechno pravda. Věděl také, že Peng neměl žádný záměr převzít jeho moc, nehledě na skutečnost, že mu Peng zachránil několikrát život, když Peng bojoval proti 200 tisícovému vojsku Hu Zongnana pouze s 20 tisíci svými vojáky během války ČKS proti KMT (Kuomintang, Národní strana). Nicméně hned jak Peng vyjádřil svůj nesouhlas s Maem, Mao vybuchl vzteky a okamžitě hodil do smetí oslavnou báseň o Pengovi, kterou napsal: „Kdo troufá si jezdit na hřbetě koně a vstát se vztyčenou rukou svírající meč – pouze náš generál Peng!“ Mao byl rozhodnut Penga zabít, navzdory Pengově ušlechtilosti a tomu, že Maovi několikrát zachránil život.

ČKS spíše brutálně zabíjí, než by vládla dobrotivou politikou; pronásleduje své vlastní členy a je zaměstnána interními spory o pohrdání soudružstvím a osobní loajalitou; přichází o čínské teritorium, jednajíc ostudně jako zbabělec; dělá ze sebe nepřítele spravedlivé mysli a víry, postrádá prozíravost a moudrost; opakovaně zahajuje masová hnutí, což odporuje způsobu, jakým by moudrý člověk vládl národu. Když to celé zvažíme, ČKS zašla tak daleko, že upustila od základního požadavku, že „i bandité by měli následovat Cestu.“

Její zlo daleko překročilo principy vzájemného vytváření a vzájemného potlačování ve vesmíru. ČKS se staví úplně proti přírodě a lidskosti, protože udělala zmatek v tom, kde jsou kritéria dobra a zla, a převrací principy vesmíru. Její nezkrotná arogance dosáhla vrcholu a je odsouzena k úplnému zhroucení.

.....

II. Bojování se Zemí porušuje principy přírody a způsobuje mnohé pohromy

Třídní rozbroje dosahují až k přírodě

Jin Xinhua, který ukočil studia na střední škole v Shanghai v roce 1968 a byl členem stálého výboru středoškolské Rudé Gardy v Shanghai, byl v březnu 1969 poslán na venkov provincie Heilongjiang, aby prošel převýchovou. 15. srpna 1969 se z horských oblastí přivalily divoké

povodně a brzy zaplavili oblasti v okolí řeky Shuang. Jin skočil do prudkých proudů, aby opravil dva posunutá konce elektrických drátů pro svůj pracovní tým, a utopil se.

Následující text jsou dva Jinovy zápisy před tím, než zemřel.

4. července

Začínám pociťovat vážnost a napjatost třídních rozbrojů na venkově. Jako člen Rudé Gardy prezidenta Mao stojím plně připraven bojovat proti zpátečnickým silám s nepřemožitelnou Myšlenkou Mao Ce-tunga jako svojí zbraní. Jsem odhodlán tohle dělat, i kdyby to znamenalo obětovat svůj život. Budu bojovat, bojovat a bojovat svými nejlepšími schopnostmi, abych upevnil diktaturu proletariátu.

19. července

Třídní nepřátelé v té pracovní brigádě byli stále arogantní. Vzdělaná mládež přišla na venkov, právě aby se zapojila do třech hlavních revolučních hnutí na venkově, především do třídních bojů. Měli bychom se spolehnout na třídu chudých a na nižší střední vrstvu zemědělců, mobilizovat masy a potlačit aroganci nepřátel. My, vzdělaná mládež, bychom měli vždy držet veliké transparenty s Mao Ce-tungovými Myšlenkami, nikdy nezapomenout na třídní boje a nikdy nezapomenout na diktaturu proletariátu.

Jin šel na venkov s myšlenkou, že bude bojovat proti Nebi a Zemi a že přetvoří lidkost. Jeho zápisky odhalují, že jeho mysl byla plná „bojů“. Roztáhl myšlenku „bojování s lidmi“ na zápasení s Nebem a Zemí, a nakonec za to položil život. Jin je typický případ filozofie boje a zároveň se bezpochyby stal její obětí.

Engels jednou řekl, že svoboda je odraz nevyhnutelnosti. Mao Ce-tung k tomu přidal: „a přeměny světa“. Tento poslední dodatek úplně odhalil pohled ČKS na přírodu, konkrétně - přeměnu přírody. „Nevyhnutelnost“, jak jí rozumí komunisti, je záležitost mimo dosah jejich zorného pole a „vzorce“, jehož původ je za hranicemi jejich chápání. Věří, že příroda a lidkost mohou být podrobeny zmobilizováním osobních iniciativ k pochopení objektivních principů. Komunisti při svém úsilí o změnu přírody udělali v Rusku i v Číně, svých dvou pokusných oblastech, velký nepořádek.

Lidové písně z doby Velkého Skoku Vpřed ukazují aroganci a hloupost ČKS: „Ať se hory zohnou a řeky ustoupí stranou“; „žádný Žlutý Císař v nebi není a na zemi není Dračí Král. Já jsem Žlutý Císař a já jsem Dračí Král. Já rozkážu třem horám a pěti roklinám, aby ustoupily, a tady přicházím!“

Komunistická strana přišla! A s ní přišlo ničení původně harmonického světa a narušení rovnováhy přírody.

Ničení přírody způsobuje, že ČKS sklízí, co zasela

ČKS v rámci své politiky, kde obilí je základním pojítkem všech programů, proměnila bez jakýchkoliv omezení rozlehlé oblasti horských svahů a pastvin v ornou půdu a zaplnila čínské řeky a jezera, aby vytvořila úrodnou půdu. Jaký byl výsledek? ČKS tvrdila, že produkce obilí v roce 1952 přesáhla produkci za vlády Národní strany, avšak co ČKS neodhalila, bylo, že až do roku 1972 celková produkce obilí nepřesáhla produkci, které země dosahovala za mírumilovné vlády Qianlonga z dynastie Qing. Dokonce i do dnešního dne je průměrná produkce obilí na jednoho obyvatele stále o hodně nižší než za dynastie Qing. V porovnání s dynastií Song, kdy zemědělská produkce v Číně byla na vrcholu, jde o pouhou jednu třetinu.

Bezohledné kácení stromů a zavodňování a urovnávání řek a jezer vyústilo v drastické narušení životního prostředí v Číně. Dnes jsou čínské ekosystémy na pokraji zhroutilí. Vysoušení řeky Hai a

Žluté řeky a znečištění řeky Huai a Jang-c' přerušilo životně důležitou linii, na které čínský národ závisel, aby přežil. Spolu se zmizením pastvin v oblastech Gansu, Quinhai, Vnitřního Mongolska a Xinjiangu si do centrálních plošin prodraly cestu mraky písku.

V 50. letech 20. stol. ČKS pod vedením sovětských expertů postavila vodní elektrárnu na Žluté řece. Tato elektrárna dosahuje výrobní kapacity pouze na úrovni středně velké řeky, přestože Žlutá řeka je druhou největší řekou Číny. Aby vše bylo ještě horší, tento projekt způsobil, že ve vrchních úsecích řeky se hromadí bahno a písek, a zvedl nadmořskou výšku řečiště. Kvůli tomu pak i mírná záplava způsobí obrovské ztráty na životech a majetku lidem na obou stranách řeky. V roce 2003 došlo k záplavám na řece Wei, jejíž maximální průtoková rychlost tehdy dosáhla 3700 kubických metrů za sekundu, což je rychlost, ke které může dojít jednou za tři až pět let, a přesto způsobila katastrofu, která neměla obdoby za posledních padesát let.

V kraji Zhumadian v provincii Henan bylo postaveno velké množství rozsáhlých přehrad. V roce 1975 se hráze těchto přehrad v rychlém sledu za sebou zřítily. Během pouhých dvou hodin se 60 000 lidí utopilo a celkový počet obětí dosáhl čísla 200 000.

To, že ČKS pokračuje ve svém bezohledném počínání na čínské zemědělské půdě, vyžaduje pozornost. Hráz na řece Jang-c' a projekt přemístění jižních vod na sever jsou pokusy ČKS o změnu přírodních ekosystémů s investicemi čítajícími stovky miliard dolarů. Nehledě na ony malé a středně velké projekty pro „boj se zemí“. Mimoto ČKS jednou navrhla, že použije atomové bomby k prudkému otevření průjezdu na Quinhajsko-tibetské plošině, aby změnila přirozené životní prostředí v západní Číně. Přestože pohrdání ČKS svou zemí a její arogance šokovalo svět, daly se očekávat.

V hexagramech (Ba Gua) *Knihy proměn* považovali čínští předkové nebe za *Qian* neboli tvořivé a uctívali je coby nebeské Tao. Zemi považovali za *Kun* neboli vnímající a vážili si vnímajících ctností.

Kun, hexagram následující *Qian*, je v *Knize proměn* vysvětlen takto: Jsoucí v hexagramu *Kun*, povaha Země se rozprostírá a odpovídá. V souladu s tím řídící osoby spravují a podporují věci s hojnými ctnostmi.

Konfuciový poznámky ke *Knize proměn* říkají: „Dokonalá je velikost *Kun*; poskytuje zrození všem bytostem.“

Konfucius dále prohlásil o povaze *Kun*: „*Kun* je nejjemnější, avšak v pohybu je pevná. Je nejklidnější, avšak ve své povaze nejenergičtější. Skrze následování získává svého pána, přesto však udržuje svou přirozenost, a tak přetrvává. Zahrnuje všechny věci a je oslnivá v přeměně. Toto je cesta *Kun* – jak je poddajná, snášející nebe a v čase se pohybující.“

Jednoduše řečeno, jedině ve vnímajících ctnostech matky země, měkkosti, klidnosti a snášenlivosti ve svém následování nebe, mohou všechny věci na zemi trvat a vzkvétat. *Knihy proměn* nás učí správnému postoji k nebeskému Tao a pozemským ctnostem a žádá nás, abychom následovali nebe, chovali věrnost k zemi a měli úctu k přírodě.

Avšak ČKS, zneuctívajíc *Qin* a *Kun*, učí „zápasení s nebem a boj se zemí“. Po libosti plení přírodní zdroje země. Nakonec bude nevyhnutelně potrestána nebem, zemí a zákonem přírody.

III. Bojování proti Nebi, potlačování náboženství a zavrnutí víry v Boha

Jak může omezený život pochopit neomezený čas vesmíru?

Einsteinův syn Edward se jednou svého otce zeptal, jakto že je tak slavný. Einstein ukázal na slepého brouka na koženém míči a odpověděl, že brouk neví, že cesta, po které leze, je zakřivená, ale „Einstein to ví“. Einsteinova odpověď měla opravdu hluboký dosah. Jedno čínské přísloví vyjadřuje

podobný smysl: „Ty nevíš, jaký je skutečný vzhled hory Lu, právě proto, že sám jsi uvnitř hory.“ Aby člověk porozuměl systému, musí z tohoto systému vystoupit a pozorovat jej. Takže s omezenými představami lidstvo nebude nikdy schopno pochopit skutečnou podstatu nekonečného vesmíru a vesmírného času, a tak vesmír navždy zůstane pro lidstvo záhadou.

Sféra, kterou věda nedokáže přesáhnout, patří do metafyziky nebo ideologie, sféry „víry“.

Víra, myšlenková aktivita, která zahrnuje zkušenost a pochopení života, vesmírného času a vesmíru, se nachází za hranicemi toho, co je schopna řídit politická strana. „Ponechte císaři, co je císařovo, a Bohu, co je věcí Boha.“ (12) Avšak ČKS, vycházejíc ze svého ubohého a absurdního pochopení vesmíru a života, nazývá vše mimo svých teorií „pověrami“ a ti, kteří věří v boha, musí podstoupit vymývání mozku a jsou nuceni ke konverzi. Ti, kteří se odmítají své víry vzdát, jsou uráženi, nebo dokonce zabíjeni.

pravdoví vědci mají velmi jasný názor na vesmír, a nikdy by nepopřeli bezmezný „neznámo“ svými omezenými teoriemi. Proslulý vědec Newton ve své knize *Principy matematiky*, vydané v roce 1678, detailně popsal zákony mechaniky, tvoření přílivu a pohybu planet a vypočítal pohyby uvnitř solárního systému. Newton, který byl tak neobyčejně vzdělaný, opakovaně prohlásil, že jeho kniha je pouhým popisem povrchních jevů a že se naprosto neodvážil hovořit o skutečném významu nejvyššího Boha při stvoření vesmíru. V druhém vydání *Principů matematiky* Newton o své víře napsal: „Tento nejkrásnější systém slunce, planet a komet může fungovat jen z uposlechnutí rady a pod vládou inteligentní a mocné bytosti... Tak jako slepý muž nemá představu o barvách, tak také my nemáme žádnou představu o způsobu, kterým vševědoucí Bůh chápe a vnímá všechny věci.

Nechme teď stranou otázku, zda-li existují nebeská království, která přesahují tento vesmírný čas, a zda-li ti, jež hledají Cestu, se mohou navrátit zpět ke svým božským počátkům a skutečným podstatám. Na jedné věci se všichni shodneme: ti, již mají spravedlivou víru, všichni věří, že dobro plodí dobro a zlo bude potrestáno. Spravedlivá náboženství hrají velmi důležitou roli v udržování lidské morálky na určité úrovni. Od Aristotela po Einsteina zde existovala víra v existenci trvání zákona ve vesmíru. Lidstvo nikdy nepřestalo pátrat po pravdě vesmíru rozličnými prostředky. Proč nemůže být vedle vědy uznáno také náboženství, víra a kultivace jako jiné cesty a prostředky, skrze které můžeme odkrýt univerzální pravdu?

ČKS ničí spravedlivé náboženství lidstva

Všechny národy tradičně věřily v boha. Právě díky své víře v boha a karmické příčinné souvislosti dobra a zla lidstvo krotilo samo sebe a udržovalo společenskou mravnost. Ve všech dobách a napříč světem učila pravověrná náboženství na západě a konfucianismus, buddhismus a taoismus na východě, že opravdové štěstí pochází z víry v boha, uctívání nebe, z dobroty k lidem, opatrování toho, co člověk má a z vděčnosti člověka za požehnání.

Základní premisou komunismu je ateismus – přesvědčení, že neexistuje žádný buddha, tao nebo minulé životy, žádný příští život, žádná odplata. A tak všichni komunisté v různých zemích říkali chudině a celému proletariátu (13), že nemusí věřit v Boha; že nemusí platit za to, co dělají; a že nemusí následovat zákony a chovat se slušně. Naopak by měli užívat lstí a násilí, aby získali bohatství.

Císaři ve starověké Číně, již byli považováni za nejvýše vznešené, stále ještě umísťovali sami sebe do pozice níže nebe a sami sebe nazývali syny nebe. Vedení a kontrolování „vůlí nebe“ čas od času vydali císařský edikt, kde haněli sami sebe a káli se nebi. Komunisté však vyjádření vůle nebe převzali na sebe. Neomezování žádnými pravidly ani zákony si mohou dělat, co chtějí. Výsledkem je, že místo „pozemského ráje“ vytvořili peklo na zemi.

Marx, praotec komunismu, věřil, že náboženství je duchovním opiem lidstva. Obával se, že lidé budou věřit v Boha a jeho komunismus nepřijmou. Samotná první kapitola knihy Engelsovy *Dialektiky přírody* obsahuje kritiku metafyziky a mystiky.

Engels prohlásil, že všechno v průběhu středověku či před ním musí ospravedlnit svou existenci před soudem lidského rozumu. Ve své poznámce považoval sebe a Marxe v takovém soudu za soudce. Bakunin, anarchista a Marxův přítel, hovořil o Marxovi ve stejném duchu: „Lidem se jevil jako Bůh. Coby Boha nesnesl nikoho kromě sebe. Chtěl, aby jej lidé uctívali jako Boha a prokazovali mu pocty jako modle. V opačném případě je slovně napadal či pronásledoval.“

Tradiční pravověrná náboženství staví přirozené překážky komunistické aroganci.

ČKS ztratila všechnu svou rozvahu při horečném pronásledování náboženství. Během Kulturní revoluce bylo svrženo mnoho chrámů a mešit a mniši byli potupně vystavováni v průvodech na ulicích. 90 procent tibetských chrámů bylo poškozeno. Gong Pinmei, šanghajský katolický kněz, byl ČKS pronásledován kvůli své víře. Tyranský režim jej postavil za mříže takřka na půl století, z čehož více než třicet let byl vězněn v izolaci. ČKS na něj nejednou tlačila, aby se zřekl své víry a uznal vedení „vlasteneckého výboru Třech já“ (14) ČKS výměnou za své propuštění. Gong odmítl. Poté, co byl z vězení propuštěn, odešel koncem 80. let do Spojených států. Když ve více než devadesáti letech zemřel, zanechal za sebou závěť, v níž stálo: „Až už ČKS nebude u moci, přesuňte můj hrob zpět do Šanghaje.“

Dokonce i dnes pokračuje ČKS v náboženském pronásledování a zatýká desítky tisíc křesťanů chodících do kostela.

Tvrdý zákrok ČKS probíhající v posledních letech proti praktikujícím Falun Gongu, kteří jsou zastánci principů pravdivosti, soucitu a snášenlivosti, je rozšířením její doktríny „zápasení s nebem“, jakož i nevyhnutelným výsledkem násilného obrácení lidí proti jejich vůli.

Ateističtí komunisté mají radost ze zápasení s nebem a pokoušejí se potlačit lidi věřící v boha. Jejich hloupost nemůže být vyjádřena slovy; pojmy jako arogance či zpupnost nedokáží vystihnout ani zlomek skutečnosti.

Závěr

Komunistická praxe v celém světě selhala. Ťiang Ce-min, bývalý vůdce posledního velkého komunistického režimu na světě, řekl v březnu 2002 zpravodaji *Washington Postu* toto: „Když jsem byl mladý, věřil jsem, že komunismus brzy zvítězí. Takto už neuvažuji.“ V současnosti je počet těch, kteří opravdově věří v komunismus, velmi malý.

Komunistické hnutí je předurčeno k zániku, protože porušuje zákon vesmíru a odporuje nebeskému Tao. Takováto proti-vesmírná síla bude bezpochyby potrestána vůlí nebe a božskými duchy.

Přestože ČKS opětovně přežila krize tím, že změnila tvář a chytala se posledních stébel, která by ji mohla zachránit, její nevyhnutelný konec je všem jasný. ČKS tím, jak shazuje své půvabné pláštíky jeden za druhým, odkrývá svou pravou podstatu plnou chtivosti, násilí, nestoudnosti, zbabělosti a odporu k vesmíru. Dodnes pokračuje v ovládnutí mysli lidí, pokrývá lidskou etiku, a tak pustoší lidskou morálku, mír a pokrok.

Rozlehlý vesmír s sebou nese nezvratitelnou vůli nebe, jež může být nazvána také vůlí bohů nebo zákonem a silou přírody. Lidstvo bude mít budoucnost, jen pokud budou lidé respektovat vůli nebe, následovat běh přírody, dodržovat zákon vesmíru a milovat všechny bytosti pod nebem.

Poznámky:

1. Lao'c (také znám jako Lao Tzu, Li Er či Li Dan), čínský filosof, žil ve 4.stol. př. n. l. Je mu přisuzováno autorství Tao Te-t'ingu (Dao De Jingu, Tao-Te Chingu), původní knihy taoismu.

2. Tao Te-ťing, kapitola 25.
3. *Knihla Menciova*.
4. *Verše tří (San Zi Jing)*, tradiční čínský text pro základní vzdělání.
5. Karl Marx, „Příspěvek ke kritice *Hegelovy filozofie pravdy*“.
6. Lev Trockij (1879-1940), ruský teoretik komunismu, historik, vojenský vůdce, zakladatel ruské Rudé armády. Zavražděn Stalinovými agenty v Mexico City, zemřel 22. srpna 1940.
7. Lin Biao (1907-1971), jeden z nejvyšších vůdců ČKS, sloužil pod Mao Ce-tungem coby člen čínského politbyra, kde byl místopředsdou (1958) a ministrem obrany (1959). Lin je považován za strůjce čínské Velké kulturní revoluce. V roce 1966 byl jmenován Maovým nástupcem, ale v roce 1970 upadl v nemilost. Když si Lin uvědomil svůj pád, byl podle zpravodajů zapleten do pokusu o státní převrat, a jakmile bylo toto údajné spiknutí vyzrazeno, pokusil se uprchnout do SSSR. Během letu, kdy se pokusil uniknout soudnímu stíhání, se jeho letadlo v Mongolsku zřítilo a Lin zemřel.
8. Schistosomiasis je nemoc způsobená parazitickými červy. Infekce se objevuje po styku s kontaminovanou vodou. Průvodními znaky nemoci jsou horečka, nachlazení, kašel a bolest svalů. Ve vážnějších případech nemoc způsobuje poškození jater, střev, plic a močového měchýře, ve vzácných případech záchvaty, ochrnutí nebo zánět míchy.
9. Peng Dehui (1898-1974), čínský komunistický generál a politický vůdce. Peng byl hlavním velitelem v Korejské válce, místopředsdou ve Státní radě, členem politbyra, ministrem obrany v letech 1954-1959. Z oficiálních postů byl sesazen poté, co nesouhlasil s Maovými levicovými postoji na Lushanském plénu ČKS v roce 1959.
10. „*Jin*“ je čínská měrová jednotka váhy. 1 *jín* = 0,5 kg.
11. „*Mu*“ je čínská jednotka pro měření plošného obsahu. 1 mu = 0,165 akru.
12. Matouš; 22,21.
13. Proletariát Lumpů, hruběji překládáno jako dělníci z chudinských čtvrtí. Tento termín označuje třídu vyvrhelů, zvrhlíků či podzemních živlů, kteří tvoří část populace v průmyslových centrech. Patří zde žebráci, prostitutky, zločinci, osoby, jež byly vyřazeny z průmyslové výroby, a všechny druhy ponížených, degradovaných či zvrhlých osob. Tento termín byl ražen Marxem v „*Třídním boji ve Francii*“, 1848-1850.
14. Vlastenecký výbor Třech já (nebo také vlastenecká církev Třech já, VCTJ) je uskupení ČKS. „Trojjednotnou“ se myslí „samosprávná, soběstačná, sebepropagační“. Trojjednotná vlastenecká komise požaduje po čínských křesťanech, aby zpřetrhali pojítka s křesťany mimo oblast Číny. TJVC má pod kontrolou všechny čínské kostely. Kostely, které se nepřipojily k TJVC, byly násilně donuceny k uzavření. Vůdcové a následovníci nezávislých kostelů jsou pronásledováni a často odsouzeni k odnětí svobody.

Pro přečtení původního článku v čínštině klikněte [zde](#)